

اوایل حضور
مستشاری ایران
در سوریه و عراق،
سال‌های غربت
مدافع عن حرمی
بودکه آن سال‌هایه
شهادت رسیده
بودند. برای غربت
این شهداء خیلی
غصه‌من خورد.

آتش‌هایی است که کمتر از بک دهه بعد، منطقه را در خود بلعیدند.»

زندانی دیگری که با گاردنین مصاحبه کرده، گفته است «اگر هیچ زندان آمریکایی ای در عراق نبود، الان هم دولت اسلامی ای در کار نبود. بوکا یک کارخانه بود که همه ما را ساخت و ایدئولوژیمان را بنا کرد.» زندانی‌ها اسم بوکا را گذاشتند و «دانشگاه» و بغدادی در ۱۰ ماهی که آنجا بود، یکی از اعراضی هیأت علمی آنجا بود.

بدری بالآخره سال ۶۰ به القاعده عراق پیوست و به سبب داشتن تحصیلات دانشگاهی توانست بین رهبران القاعده جایگاهی خاص پیدا کند. او در نهایت به گروهی از مشاوران که قرار بود به ابوعمر البغدادی در زمینه خلافت مشورت دهند، پیوست. البته این گروه بیشتر گوش به فرمان ابوایوب مصری بودند.

بعد از کشته شدن ابو عمر و ابوایوب توسط نیروهای ائتلاف در سال ۲۰۱۰، القاعده پیامی به شورا فرستاد که برای انتخاب خلیفه بعدی عجله نکنند اما شورا که هر روز احساس استقلال بیشتری نسبت به القاعده می‌کرد، از این فرمان تخطی کرد.

در این زمان با توطئه پیچیده شخصی به نام حجی بکر، ابراهیم بدری سومین رهبر سازمان تروریستی در حال گسترش عراق شد و نام ابو بکر بغضادی را برای خود برگزید. او با کمک حجی بکر توانست تمام سران مخالف را به طرق مختلف حذف کند.

در تبلیغات داعش از وی به «ابوبکرالحسینی القریشی البغدادی» نام برد و می‌شود تا یادآور حدیث معروف «خلفاء امتی اثناعشر کلمه من القریش» باشد.

ابوبکر بغضادی بعد از محاصره شدن توسط نیروهای آمریکایی در منطقه حارم استان ادلب سوریه، خودش و دو فرزندش را به وسیله کمربند انفجاری به هلاکت رساند.

اکثریت شیعی عراق - که مدت زیادی زیر فشار ظلم بودند - آنها هم کنار رفتند. خیلی از اینها اگر هنگام ورود به زندان، جهادی نبودند، موقع ترک زندان، جهادی شده بودند. مانیفست جهادی‌های تندره پیش چشم آمریکایی‌ها آزادانه دست به دست می‌شد.

جمع‌جهادی‌هادر کناره

زندان بوکا را خیلی‌ها به عنوان دانشگاه می‌شناسند؛ چرا که این زندان تعداد زیادی از جهادی‌های عراق و افغانستان و دیگر کشورهای منطقه و همان‌طور که گفته شد اعضای دستگاه‌های امنیتی و نظامی صدام را کناره جمع کرده بود. این افراد هیچ وقت نمی‌توانستند در بغداد یا هرجای دیگری در دنیا به این شکل دورهم جمع شوند اما در زندان نه تنها جایشان امن بود، بلکه با ارکان رهبری القاعده هم ارتباط داشتند. ابراهیم بدری خودش را از یقیه زندانی‌ها دور نگه می‌داشت و بقیه فکر می‌کردند او فردی گوشگیر و پیچیده است اما زندانیان ابراهیم را رهبری می‌دانستند که می‌توانست نزاع میان زندانی‌ها را مدیریت کند. ابراهیم در زندان با اعراضی سابق سرویس‌های نظامی و امنیتی صدام دوست نشد، همچنین با کسانی که بعدتر عضو القاعده عراق شدند. این افراد بیرون از زندان و بعد از آن که سران اصلی دولت اسلامی کشته یا دستگیر شدند، در قامت نیروهای دولت اسلامی همراه ابراهیم بدری بودند.

یکی از زندانی‌های بوکا در مصاحبه‌ای با خبرنگار المانیتور، گفته است «نیروهای تازه‌جذب شده طوری آماده می‌شدند که هنگام آزادی مثل بمب‌های ساعتی بودند». وقتی زندانی تازه‌ای وارد زندان می‌شد، هم‌بندانش به او آموزش داده، او را شست و شوی مغزی می‌دادند و طوری اورا راهنمایی می‌کردند که هنگام ترک یک گلوله آتش بود. ابراهیم بدری شعله ورتین گلوله آتش از آب درآمد و تبدیل شد به مردی که مسؤول خیلی از